

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/82/2019
Identifikačné číslo spisu: 1115010708
Dátum vydania rozhodnutia: 06.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1115010708.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného J. T. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 6. februára 2020 v Bratislave dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 26. júla 2017, sp. zn. 8Pp 118/2015, a podľa ustanovení § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 388 ods. 1 Tr. por., takto

rozhodol:

Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 26. júla 2017, sp. zn. 8Pp 118/2015, a konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodu predpokladaného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. d), písm. k) Tr. por.

bol porušený zákon

v ustanovení § 293 ods. 3, ods. 4, ods. 6 Tr. por., § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze

v neprospech
obvineného J. T..

Napadnuté uznesenie sa zrušuje.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 16. júla 2015, sp. zn. 3T 60/2015 bol obvinený J. T. spolu s S. Y. a H. Y. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, že

spoločným konaním v čase od 16.55 hod. do 17.00 hod. dňa 21. februára 2015 v Bratislave - Dúbravke, K. v predajni G. bez použitia násilia odcudzili z regálov predajne 2 ks bundy zn. Spyder Bernese číslo XXX XXX 1, farby čiernej s modrou kapucňou a krikľavo oranžovým zipsom, a to tak, že S. Y. z prednej časti predajne priniesla uvedené bundy do zadnej časti predajne, kde ich odovzdala J. T., ktorý ich zroloval a poskladal a následne takto poskladaný 1 ks bundy vložil do šedej tašky na notebook, ktorú mal na ramene H. Y. a následne J. T. zvesil aj druhú bundu, poskladal ju rovnakým spôsobom a vložil do čiernej tašky, ktorú mala S. Y. na ramene a všetci obvinení bez zaplatenia tohto tovaru odišli von z predajne, čím takto spôsobili spoločnosti G., s. r. o., so sídlom Z. cesta č. XX, Bratislava škodu v celkovej výške 422,40 eur,

a tohto konania sa obvinená S. Y. dopustila aj napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT 139/2014 zo dňa 11. júla 2014, právoplatným dňa 11. júla 2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. OT 1/2015 zo dňa 02. januára 2015, právoplatným dňa 02. januára 2015 odsúdená za prečin krádeže,

a tohto konania sa obvinený H. Y. dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. OT 35/2014 zo dňa 27. februára 2014, právoplatným dňa 27. februára 2014 odsúdený za prečin krádeže,

a tohto konania sa obvinený J. T. dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T 63/2011 z 15. augusta 2011, právoplatným dňa 13. mája 2014 odsúdený za prečin krádeže.

Okresný súd Bratislava IV obvineného J. T. za to odsúdil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvinených k náhrade škody poškodenej spoločnosti G., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, Z. cesta XX, Bratislava vo výške 422,40 eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obvinení J. T., S. Y. a H. Y. Na podklade podaných odvolaní rozhodoval Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí dňa 26. októbra 2015, sp. zn. 4To 105/2015, ktorý uznesením podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených zamietol. Rozsudok vo vzťahu k všetkým obvineným nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 26. októbra 2015, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Obvinený dňa 11. novembra 2015 doručil Okresnému súdu Bratislava I žiadosť o podmieňané prepustenie. V rámci uvedenej žiadosti uviedol, že dňa 26. októbra 2015 bol právoplatne odsúdený Krajským súdom v Bratislave na dvanásť mesiacov nepodmieňane so zaradením do Ústavu na výkon väzby s minimálnym stupňom strázenia. Vo väzbe v tejto veci bol od 24. februára 2015 do 1. októbra 2015. Po prepustení z väzby sa riadne zamestnal, pričom ako dôkaz priložil kópiu pracovnej zmluvy. Ďalej obvinený uviedol, že už viac nemieni páchať trestnú činnosť a rád by viedol riadny život, a preto žiada, aby mu bol zvyšok trestu odpustený a bol mu udelený podmieňaný trest. Zároveň požiadal o zasielanie pošty na prechodnú adresu I., R., XXX XX U..

Vec bola na základe potvrdenia podateľne pridelená na rozhodnutie sudcovi JUDr. Michalovi Valentovi, ktorý na podklade podanej žiadosti rozhodol na verejnom zasadnutí dňa 11. marca 2016, sp. zn. 8Pp 118/2015 uznesením (č. l. 40-42), v zmysle ktorého podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obvineného J. T., nar. X. augusta XXXX v U., trvale bytom N. podmieňane prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T 60/2015 zo 16. júla 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 105/2015 z 26. októbra 2015. Podľa § 68 ods. 1 veta prvá Tr. zák. súd obvinenému určil skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Obvinený aj prokurátor sa vzdali práva podať sťažnosť voči všetkým výrokom uznesenia, preto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia.

V priebehu plynutia skúšobnej doby bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania úmyselného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., za čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 30. septembra 2016, sp. zn. OT 377/2016 podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 353 Tr. por., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 (tri) roky.

Na základe vyššie uvedeného rozhodoval samosudca Okresného súdu Bratislava I na verejnom zasadnutí dňa 26. júla 2017, pod sp. zn. 8Pp 118/2015 (č. l. 80-81), ktorého sa obvinený J. T. osobne nezúčastnil, nakoľko súdne zásielky na ním uvedenej adrese nepreberal. Obvinenému samosudca neustanovil obhajcu, pričom skonštatoval, že sa nedostavili osoby predvolané na verejné zasadnutie a zákonné lehoty na prípravu verejného zasadnutia podľa § 292 ods. 4 Tr. por. boli zachované a verejné zasadnutie možno vykonať. Prokurátor súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného, na čo bolo vyhlásené uznesenie, že podľa § 293 ods. 5 Tr. por. súd vykoná verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného.

Po oboznámení podstatnej časti spisu a udeleného slova na záverečné návrhy bolo vyhlásené uznesenie, podľa ktorého samosudca Okresného súdu Bratislava I vyslovil, že podľa § 68 ods. 2 Tr. zák. obvinený J. T., nar. X. augusta XXXX v U., sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia uloženej mu uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 8Pp 118/2015 zo dňa 11. marca 2016 a právoplatného toho istého dňa, neosvedčil a zvyšok trestu vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odpis uvedeného rozhodnutia bol okresnému prokurátorovi doručený 1. augusta 2017, obvinenému bolo rozhodnutie doručované prostredníctvom žiadosti o vyvesenie súdnej zásielky na úradnej tabuli (č. l. 85), pričom zásielka bola zverejnená prostredníctvom Miestneho úradu mestskej časti Bratislava - Petržalka od 7. augusta 2017 a zvesená bola dňa 24. augusta 2017.

Na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava V, sp. zn. 3T 45/2017 z 2. októbra 2017 bol následne dňa 29. mája 2018 obvinený vydaný na územie Slovenskej republiky za účelom trestného stíhania. Obvinený si však uplatnil zásadu špeciality, napriek ktorej mu Okresný súd Bratislava IV, sp. zn. 3T 60/2015 nariadil dňa 12. februára 2019 výkon trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a 23 dní, a to výkon zvyšku trestu po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia.

Proti uvedenému uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 26. júla 2017, sp. zn. 8Pp 118/2015 podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 20. septembra 2019 dovolanie (č. l. 123-129). Dovolanie oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 2 Tr. por., § 371 ods. 1 písm. d), písm. k) Tr. por. na základe podnetu obvineného.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky v rámci svojho dovolania uviedol, že v zápisnici k predmetnému verejnému zasadnutiu napadnutého rozhodnutia je uvedené pri overovaní prítomnosti: J. T. - neprítomný, závada v doručení. Napriek konštatovaniu závady v doručení sudca JUDr. Michal Valent ďalej uviedol, že sa nedostavili osoby predvolané na verejné zasadnutie, pričom zákonné lehoty na prípravu verejného zasadnutia podľa § 292 ods. 4 Tr. por. boli zachované a verejné zasadnutie možno vykonať. Z doručeník je zrejmé, že súd doručoval predvolanie obvinenému na adresu H. G. XX, XXX XX U., odkiaľ sa zásielka vrátila dňa 11. júla 2017 s tým, že adresát je neznámy a na adresu I. H., R. XX, XXX XX Bratislava, odkiaľ sa zásielka vrátila taktiež dňa 11. júla 2017 s tým, že adresát je neznámy. Napriek tomu, že sa súdu nepodarilo doručiť predvolanie obvinenému, verejné zasadnutie vykonal v jeho neprítomnosti bez toho, aby mu ustanovil obhajcu v zmysle § 293 ods. 4 Tr. por.,

pričom uznesenie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe bolo obvinenému „doručené“ vyvesením na úradnej tabuli Mestského úradu Bratislava V.

Okresný súd Bratislava IV vo veci, sp. zn. 3T 60/2015, nariadil dňa 12. februára 2019 výkon trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a 23 dní - výkon zvyšku trestu po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. V čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava I obvinený vykonával trest odňatia slobody v Rakúskej republike, a to od 27. júna 2017 do 29. mája 2018. Na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava V, sp. zn. 3T 45/2017 z 2. októbra 2017, bol dňa 29. mája 2018 obvinený vydaný na územie Slovenskej republiky za účelom trestného stíhania. Obvinený si však uplatnil zásadu špeciality, a preto bez dodatočného súhlasu Rakúska, nemal Okresný súd Bratislava IV nariadiť dňa 12. februára 2019 výkon trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a 23 dní s poukázaním na ustanovenia § 293 ods. 3, ods. 4, ods. 6 Tr. por.

Podľa ministra spravodlivosti Slovenskej republiky predmetným konaním preto možno konštatovať porušenie práv obvineného vo vzťahu k jeho právu byť prítomný na verejnom zasadnutí, pretože neboli splnené podmienky ustanovené v § 293 ods. 6 Tr. por. s ohľadom na to, že obvinenému nebolo doručené predvolanie na verejné zasadnutie dňa 26. júla 2017 a zasadnutie bolo vykonané bez jeho prítomnosti, ako aj bez ustanovenia obhajcu, pričom v čase konania verejného zasadnutia sa obvinený nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody. Postupom okresného súdu tak došlo k porušeniu zákona v neprospech obvineného a k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Okrem uvedeného dôvodu bol podľa ministra spravodlivosti Slovenskej republiky naplnený aj dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por., a to postupom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/60/2015, ktorý dňa 12. februára 2019 nariadil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a 23 dní, aj napriek tomu, že obvinený si uplatnil zásadu špeciality, tejto sa nezriekol a súd nepožiadala Rakúsku republiku o dodatočný súhlas s trestným stíhaním obvineného s poukázaním na § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. Zásada špeciality uvedená v § 31 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze sa v prípade vydania osoby do Slovenskej republiky neuplatní, ak nastanú skutočnosti predpokladané v ustanoveniach § 31 ods. 2 písm. a) až h) zákona č. 154/2010 Z. z., pričom v danom prípade žiadna z tam uvedených podmienok nebola naplnená s poukázaním na § 31 ods. 2 písm. e), písm. f) zákona č. 154/2010 Z. z., ako aj ustanovenia § 31 ods. 4, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. V prípade obvineného nie je naplnený ani jeden z dôvodov v zmysle § 31 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z., pre ktorý by sa zásada špeciality nemala uplatniť. Rovnako nedošlo k dodatočnému získaniu súhlasu vydávajúceho štátu na ďalšie trestné stíhanie, ani k vyhláseniu obvineného, ktorým by sa zriekol zásady špeciality.

Vzhľadom na vyššie uvedené minister spravodlivosti Slovenskej republiky navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky 1) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 8Pp 118/2015 z 26. júla 2017 (právoplatné tým istým dňom) a konaním, ktoré rozhodnutiu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 293 ods. 3, ods. 4, ods. 6 Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obvineného J. T., 2) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 8Pp 118/2015 z 26. júla 2017 zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, 3) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Bratislava I prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol, 4) podľa § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodol o väzbe obvineného J. T., ak by sa ešte nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v tejto trestnej veci.

Okresný súd Bratislava I v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

K dovolaniu sa vyjadril okresný prokurátor, a to podaním doručeným na Okresný súd Bratislava I dňa 23. októbra 2019 (č. l. 144-145). V rámci svojho vyjadrenia prokurátor zopakoval námietky ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, s ktorými sa stotožnil, ako aj s jeho záverečným návrhom.

K predmetnému dovolaniu sa vyjadril aj obvinený prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným na okresný súd dňa 4. decembra 2019 (č. I. 155), v rámci ktorého uviedol, že sa stotožňuje s podaným dovolaním a navrhuje, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí rozhodol o dovolaní v zmysle návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a vyjadreniami Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 18. decembra 2019.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.). V dovolaní sú uvedené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 2 Tr. por. a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 ods. 1 Tr. por.).

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania, preskúmal na neverejnom zasadnutí v súlade s § 382a Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania, ktoré sú uvedené v dovolaní, pretože v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené a zistil, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 293 ods. 3 Tr. por. verejné zasadnutie sa koná za prítomnosti obvineného.

Podľa § 293 ods. 4 Tr. por. verejné zasadnutie sa môže vykonať v neprítomnosti obvineného, ak nie je možné doručiť mu predvolanie na verejné zasadnutie a z toho dôvodu ustanovený obhajca bol o verejnom zasadnutí riadne upovedomený.

Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5 <..

Podľa § 293 ods. 6 Tr. por. verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného nemožno konať, ak je obvinený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por. odvolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku <. alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona <. alebo Trestného poriadku <. o podmieňanom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňane odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňanom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Podľa § 382a Tr. por. dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že

vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 <., vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolací súd uvádza, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie umožňuje oprávneným osobám podľa § 369 Trestného poriadku namietat' porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v zmysle dovolacích dôvodov, avšak námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Dovolanie je možné podať proti právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, pričom nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení ustálených okresným a krajským súdom, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Nedostatky napadnutého rozhodnutia minister spravodlivosti Slovenskej republiky uplatňoval v rámci dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. V rámci tohto dovolacieho dôvodu taktiež namietal porušenie práva na obhajobu, nakoľko verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci neboli splnené podmienky. Uvedol, že verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obvineného napriek tomu, že obvinenému nebolo doručené ani predvolanie na verejné zasadnutie a nebol mu ustanovený ani obhajca.

S poukázaním na námietky je potrebné uviesť, že odňatie tejto možnosti vykonaním verejného zasadnutia bez prítomnosti obvineného, pre ktorý postup neboli splnené zákonné podmienky, naplňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. Uvedený nezákonný postup v sebe ale zároveň zahŕňa aj zásadné porušenie práva na obhajobu, a preto v takom prípade neprichádza do úvahy záver o naplnení dovolacieho dôvodu aj podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. z dôvodu, že v uvedenej situácii je ustanovenie § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. v pomere špeciality k § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Trestný poriadok vo svojich ustanoveniach (v súlade s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky, Listinou ľudských práv a slobôd a judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva) konkretizuje právo obvineného na obhajobu, medzi ktoré nepochybne patrí aj umožnenie jeho osobnej účasti a obhajoby pred súdom.

Na druhej strane Trestný poriadok konkretizuje aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb (§ 1 Tr. por.).

Uvedené práva i povinnosti sú takto navzájom súvzťažné a porušenie jedného práva spôsobuje

automaticky porušenie práva iného, z čoho logicky vyplýva záver, že obe práva (a zároveň povinnosti) subjektov trestného konania majú svoj zmysel iba vtedy, keď sú vo vzájomnej rovnováhe, t. j. v prípade obvineného len vtedy, ak jeho úmysel zúčastniť sa verejného zasadnutia a osobne pred súdom realizovať svoje obhajovacie práva je myslené vážne a nie je len v deklaratórnej polohe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisového materiálu zistil, že Okresný súd Bratislava I v posudzovanej veci vykonal verejné zasadnutie dňa 26. júla 2017 pod sp. zn. 8Pp 118/2015 v neprítomnosti obvineného napriek tomu, že pre takýto postup nemal splnené zákonné podmienky. Aj zo samotnej zápisnice z verejného zasadnutia vyplýva neprítomnosť obvineného, ako aj závada v doručení pri obvinenom, pričom aj súdom bolo konštatované, že sa nedostavili osoby predvolané na verejné zasadnutie. Taktiež nebolo preukázané, že by sa obvinený odmietol zúčastniť verejného zasadnutia, resp. že by požiadal o jeho vykonanie v neprítomnosti. Z obsahu spisového materiálu taktiež vyplýva, že okresnému súdu sa nepodarilo doručiť ani samotné predvolanie na verejné zasadnutie, ktoré vykonal bez jeho prítomnosti, pričom nedodrжал ani zákonný postup a neustanovil obvinenému obhajcu, a to aj napriek tomu, že obvinený v čase konania verejného zasadnutia vykonával trest odňatia slobody v Rakúskej republike.

Vzhľadom na vyššie uvedené, vykonaním verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného za situácie, keď tohto ani nezastupoval obhajca, či už splnomocnený alebo ustanovený, došlo konaním Okresného súdu Bratislava I k porušeniu práv obvineného vo vzťahu k jeho právu zúčastniť sa verejného zasadnutia, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. Niet sporu o tom, že na tomto porušení mal určitý podiel aj samotný obvinený, nakoľko nerešpektoval ustanovenie § 34 ods. 7 Tr. por. Obvinený totiž vedel, že bol podmenečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom súdu oznámil adresu, na ktorej bude preberať súdne zásielky, avšak na uvedených adresách sa vôbec nezdržoval. Bezprostredne po svojom podmenečnom prepustení začal páchať trestnú činnosť v Rakúsku, za ktorú bol aj odsúdený a uložené tresty aj vykonal. Bolo preto jeho povinnosťou v zmysle vyššie citovaného ustanovenia oznámiť príslušnému súdu svoju adresu.

Ďalší dovolací dôvod minister spravodlivosti uplatnil v zmysle § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu namietal postup Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T 60/2015, ktorý dňa 12. februára 2019 nariadil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a 23 dní, aj napriek tomu, že obvinený si v rámci európskeho zatýkacieho rozkazu uplatnil zásadu špeciality, ktorej sa vo vzťahu k predmetnému výkonu trestu nezriekol, pričom súd nepožiadala Rakúsku republiku o dodatočný súhlas s trestným stíhaním obvineného.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval.

Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze, ak bola osoba vydaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak

a) vydaná osoba sa po prepustení z väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody zdržiava na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť, alebo sa dobrovoľne vráti späť, alebo je dopravená zákonným spôsobom na územie Slovenskej republiky potom, čo ho opustila,

b) za tento ďalší trestný čin nemožno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu,

- c) trestné stíhanie nevedie k použitiu opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu,
- d) osobe by mohol byť uložený trest alebo ochranné opatrenie, ktoré nie je spojené s pozbavením osobnej slobody, najmä peňažný trest alebo opatrenie namiesto tohto trestu, a to aj vtedy, ak by taký výkon predovšetkým výkonom náhradného trestu odňatia slobody viedol k obmedzeniu osobnej slobody,
- e) osoba sa vzdala práva na uplatnenie zásady špeciality podľa odseku 1 v rámci konania vo vykonávajúcom štáte,
- f) osoba po vydaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred vydaním,
- g) vykonávajúci justičný orgán udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred vydaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin, alebo ak
- h) zásada špeciality sa vo vzťahu k vykonávajúcemu štátu neuplatňuje na základe vyhlásenia členského štátu a vykonávajúci justičný orgán vo svojom rozhodnutí o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu neuviedol inak.

Podľa § 31 ods. 4 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze na získanie súhlasu vykonávajúceho justičného orgánu podľa odseku 2 písm. g) sa použije postup podľa § 32 ods. 1.

Podľa § 31 ods. 5 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze odsek 1 nebráni slovenským orgánom robiť opatrenia, ktoré prerušujú plynutie premlčacej doby, ako aj neodkladné opatrenia na zabránenie zmarenia trestného konania.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze, ak má byť osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo má táto osoba vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním, nebol predmetom pôvodného zatýkacieho rozkazu a nenastala žiadna z podmienok uvedených v § 31 ods. 2, súd požiada vykonávajúci justičný orgán o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody.

Podľa § 32 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze žiadosť o dodatočný súhlas musí obsahovať všetky informácie uvedené v § 5 ods. 5. Žiadosť zašle súd spravidla priamo vykonávajúcemu justičnému orgánu v jazyku podľa § 37. Súd vydá európsky zatýkací rozkaz pre trestný čin, ktorý má byť predmetom trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody, a pripojí ho k žiadosti o dodatočný súhlas, len ak ho vykonávajúci justičný orgán o to požiada.

Citovanými ustanoveniami zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze bol do právneho poriadku Slovenskej republiky prebratý článok 27 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (ďalej len „rámcové rozhodnutie“).

Z uvedeného vyplýva, že ak má byť osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná, pre trestný čin spáchaný pred jej vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, je potrebné vyžiadať dodatočný súhlas od vydávajúceho štátu, pokiaľ trestné konanie o tomto inom trestnom čine je spojené s opatrením obmedzujúcim osobnú slobodu vydanej osoby. V danom prípade obvineného bolo splnené obmedzenie osobnej slobody, pretože bolo rozhodnuté o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a následnom výkone zvyšku uloženého trestu, pričom nebol naplnený žiaden z dôvodov v zmysle § 31 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z., podľa ktorého by sa zásada špeciality neuplatnila, avšak nebol vyžiadaný dodatočný súhlas od vydávajúceho štátu.

S poukázaním na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že Okresný súd Bratislava I pochybil svojim postupom, pokiaľ nepožiadal Rakúsku republiku o dodatočný súhlas s trestným stíhaním obvineného, a to aj napriek tomu, že obvinený si už časť zo svojho trestu odsedel v rámci výkonu väzby, ktorá sa mu

zarátala do výkonu predmetného trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T 60/2015 z 16. júla 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 105/2015 z 26. októbra 2015. Po uvedenom zarátaní bol obvinený na svoju žiadosť podmienčne prepustený a následne pri opätovnom spáchaní trestného činu, ako aj nedodržaní podmienok podmienenečného prepustenia, bolo rozhodnuté o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe v zmysle napadnutého rozhodnutia, čím bola obvinenému následne obmedzená osobná sloboda, a to aj napriek tomu, že si v rámci výsluchu na Okresnom súde Bratislava V, dňa 29. mája 2018, sp. zn. 3T 63/2017 uplatnil zásadu špeciality vo vzťahu k prípadným iným trestným stíhaniam a výkonom trestu (č. I. 182).

V zmysle uvedenej zásady špeciality bolo potrebné, aby Okresný súd Bratislava I požiadal Rakúsku republiku o dodatočný súhlas pre stíhanie obvineného a následné obmedzenie osobnej slobody, avšak k takémuto postupu neprišlo, čím došlo k porušeniu zákona, ako aj procesnému postupu okresného súdu, ktorý bude musieť pri opätovnom prejednaní trestnej veci obvineného napraviť a požiadať Rakúsku republiku o dodatočný súhlas v danej trestnej veci, sp. zn. 3T 60/2015 s poukázaním aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2016, sp. zn. 2 Tdo 46/2016, podľa ktorého I. podmienky uvedené v § 31 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o EZR") je potrebné pri eurokonformnom výklade (v súlade s článkom 27 Rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV) chápať v tom zmysle, že účinky zásady špeciality nastávajú buď pri trestnom stíhaní vydané osoby za trestné činy spáchané pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval, ak má byť trestné stíhanie vydané osoby spojené s obmedzením jej osobnej slobody väzbou alebo pozorovaním duševného stavu v zdravotníckom zariadení, alebo pri odsúdení vydané osoby za trestné činy spáchané pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval, ak má byť na základe odsúdenia na vydané osobe vykonaný trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu. To znamená, že dodatočný súhlas podľa § 31 ods. 2 písm. g) zákona č. 154/2010 Z. z. o EZR je potrebný až na výkon konkrétneho rozhodnutia o obmedzení osobnej slobody.

II. Výnimky z uplatnenia zásady špeciality uvedené v § 31 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 154/2010 Z. z. o EZR sa týkajú jednak trestného stíhaní vydané osoby bez väzobného alebo iného obdobného obmedzenia osobnej slobody a jednak (zásadne) prípadu, keď podľa právnej kvalifikácie v príslušnej fáze konania neprichádza do úvahy uloženie trestu odňatia slobody (taký prípad podľa Trestného zákona nenastáva), resp. podľa zistených okolností neprichádza do úvahy obmedzenie osobnej slobody rozhodnutím o ochrannom opatrení. Ak však aj v neväzobnom stíhaní podľa predbežného posúdenia prichádza do úvahy obmedzenie osobnej slobody trestom alebo ochranným opatrením (nejde teda o prípad pokrytý výnimkou podľa § 31 ods. 2 písm. b) zákona č. 154/2010 Z. z. o EZR), účinky zásady špeciality nastávajú až vo vzťahu k výkonu tomu zodpovedajúceho meritórneho rozhodnutia, spojeného s obmedzením osobnej slobody (príp. vo väzobnom stíhaní také účinky nastávajú už vo vzťahu k výkonu skoršieho rozhodnutia o väzbe) - bod I.

III. Napriek tomu, že účinky zásady špeciality podľa predchádzajúcich viet nastávajú až vo vzťahu k výkonu rozhodnutia spojeného s obmedzením osobnej slobody, dodatočný súhlas je nutné získať najneskôr pred vydaním takého rozhodnutia (v prípravnom konaní alebo vo veci samej), nakoľko je potrebné vychádzať z premisy, že dodatočný súhlas nemusí byť udelený. Vzhľadom na vyššie bol naplnený aj dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, boli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d), písm. k) Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude povinnosťou Okresného súdu Bratislava I vec opätovne prejednať a uložiť trest a spôsob jeho výkonu obvinenému J. T. tak, aby zodpovedal dotknutým ustanoveniam jednotlivých právnych predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.